32001R1392

KOMISIJAS REGULA (EK) NR. 1392/2001

(2001. gada 9. jūlijs),

ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 3950/92, ar kuru ievieš papildmaksājumus pienam un piena produktiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 28. decembra Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē [1], un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 603/2001 [2], un jo īpaši tās 11. pantu,

tā kā:

(1) Lai ņemtu vērā ar Regulu (EK) Nr. 1256/1999 [3] grozītās Regulas (EEK) Nr. 3950/92 jaunos noteikumus, kā arī gadu gaitā iegūto pieredzi, ir lietderīgi grozīt un vajadzības gadījumā vienkāršot dažus noteikumus Komisijas 1993. gada 9. marta Regulā (EEK) Nr. 536/93, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par papildmaksājuma piemērošanu pienam un piena produktiem [4], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1255/98 [5], kā arī dažus noteikumus Komisijas 1993. gada 10. decembra Lēmumā 93/673/EK, ar ko nosaka vienotas likmes samazinājumu avansiem, pārskaitot tos uz dalībvalstu lauksaimniecības izdevumu kontiem gadījumos, kad nav ievēroti noteikumi par ikgadējās aptaujas lapas iesniegšanu saistībā ar piena nozarē piemērojamo papildmaksājumu režīmu, kas ieviests ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3950/92 [6]. Tā kā šie grozījumi ir jāizdara, skaidrības nolūkos Regula (EEK) Nr. 536/93 būtu jāpārstrādā tā, lai iekļautu Lēmuma 93/673/EK noteikumus.

(2) Šī regula, pirmkārt, attiecas uz papildu faktoriem, kas vajadzīgi, lai galīgi aprēķinātu maksājumu, kurš jāmaksā ražotājiem, otrkārt, uz pasākumiem, lai nodrošinātu šī maksājuma savlaicīgu samaksu un, visbeidzot, uz pārbaužu noteikumiem, lai nodrošinātu, ka maksājumu iekasē pareizi.

(3) Būtu jānosaka tāda piena īpašības, ko uzskata par reprezentatīvu, un jo īpaši, sastādot galīgos paziņojumus par piegādātajiem daudzumiem, jāņem vērā attiecīgā piena tauku saturs. Šāda kalkulācija pamatojas uz salīdzināmo tauku saturu, kam tāpat kā individuālam salīdzināmajam daudzumam, uz kuru tas attiecas, jābūt reģistrētam 2002. gada 31. martā. Vajadzīgi īpaši noteikumi, kas attiektos uz gadījumiem, kad piegāžu salīdzināmais daudzums ir pārsniegts vai tas noteikts, pārvēršot salīdzināmo daudzumu tiešajai pārdošanai. Pieredze rāda, ka piena ražotājiem, kuri sāk ražošanu, piemērojami ļoti specifiski noteikumi.

(4) Nepieciešams paskaidrot, ka nekādos apstākļos individuālas korekcijas piegādātā piena tauku saturā, to pazeminot, nevar izraisīt izvairīšanos no maksājuma nomaksas par visiem daudzumiem, kas pārsniedz dalībvalstī garantēto kopējo daudzumu.

(5) Lai nodrošinātu, ka šī kārtība darbojas netraucēti, ir svarīgi, no vienas puses, pārbaudīt, vai ziņas, ko sniedz pircēji un ražotāji, ir precīzas un vai attiecīgais maksājums ir samaksāts līdz 1. septembrim, un, no otras puses, nodrošināt, ka maksājumu faktiski maksā ražotāji, kas atbildīgi par valsts salīdzināmo daudzumu pārsniegšanu. Šajā nolūkā dalībvalstīm jāuzņemas lielāka atbildība par pārbaudēm un sodiem, kas jāievieš, lai nodrošinātu, ka maksājums tiek iekasēts pareizi. Ir nepieciešams arī precizēt termiņus un pārbaužu skaitu, kas vajadzīgs, lai noteiktajā laikposmā pārliecinātos, ka šo kārtību ievēro visas iesaistītās puses. Tādēļ gadījumos, kad šīs pamatprasības nav ievērotas, ir vajadzīgi sodi.

(6) Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 2. panta 4. punktu Komisija ir atbildīga par kritēriju atlasi, lai noteiktu prioritārās ražotāju kategorijas, kas var gūt labumu no maksājuma atmaksāšanas, ja dalībvalsts ir nolēmusi savā teritorijā pilnībā nepārdalīt neizlietotos daudzumus. Apspriežoties ar Komisiju, dalībvalstij var atļaut lietot citus kritērijus tikai tad, ja Komisijas noteiktos kritērijus minētajā dalībvalstī nevar pilnībā piemērot.

(7) Saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3950/92, pircēji nes galveno atbildību par pareizu šīs kārtības īstenošanu. Tādēļ pircējiem, kas darbojas dalībvalstu teritorijā, būtisks ir apstiprinājums, un jānosaka sīki izstrādāti noteikumi gadījumiem, kad pircēji neievēro šo regulu.

(8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

[1] OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp.
[2] OV L 89, 29.3.2001., 18. lpp.
[3] OV L 160, 26.6.1999., 73. lpp.
[4] OV L 57, 10.3.1993., 12. lpp.
[5] OV L 173, 18.6.1998., 14. lpp.
[6] OV L 310, 14.12.1993., 44. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis un darbības joma

Šajā regulā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi Regulas (EEK) Nr. 3950/92 piemērošanai attiecībā uz maksājuma aprēķināšanu un maksāšanu, kontroles pasākumiem un dalībvalstu paziņojumiem.

II NODAĻA

MAKSĀJUMA APRĒĶINĀŠANA

2. pants

Definīcijas un ekvivalences

1. Lai aprēķinātu papildmaksājumu, kas ieviests ar Regulu (EEK) Nr. 3950/92, dalībvalstī "pārdošanā laistos piena vai piena ekvivalenta daudzumus" minētās regulas 2. panta 1. punkta nozīmē saprot kā visus piena vai piena ekvivalenta daudzumus, kas minētās dalībvalsts teritorijā izvesti no saimniecībām.

2. Daudzumus, ko saskaņā ar līgumu ražotāji uzrāda kā domātus apstrādei vai pārstrādei, uzskata par piegādēm.

Ja piegādā nokrejotu vai daļēji nokrejotu pienu, ražotājiem jāsniedz pierādījumi kompetentajām iestādēm par to, ka visi maksājamie maksājumi noteikti, pamatojoties uz piena tauku saturu. Ja šo pierādījumu nav, aprēķinot maksājumu, šādu pienu uzskata par pilnpienu.

3. Attiecībā uz citiem pārdošanā laistajiem piena produktiem dalībvalstis nosaka piena daudzumu, kas izmantojams to ražošanā. Šim nolūkam izmantojamā ekvivalences formula ir:

a) 1 kg krējuma = 0,263 kg piena x krējuma tauku saturs %, izsakot kā masu;

b) 1 kg sviesta = 22,5 kg piena;

c) attiecībā uz sieru un visiem citiem piena produktiem dalībvalstis var noteikt ekvivalences, izmantojot, jo īpaši, siera veidu vai attiecīgo produktu sausnas saturu un tauku saturu vai nosakot piena ekvivalenta daudzumus saskaņā ar vienotu likmi, atsaucoties uz to piena govju skaitu, ko tur ražotāji, un uz ganāmpulkam reprezentatīvu vidējo govs piena izslaukumu.

Ja ražotājs var kompetentajai iestādei iesniegt pierādījumu par daudzumiem, kas faktiski izlietoti attiecīgo produktu ražošanai, dalībvalstis izmanto minēto pierādījumu iepriekšminēto ekvivalenču vietā.

4. Mērķa cena, kas piemērojama maksājuma aprēķināšanai, ir tā, ko piemēroja attiecīgā 12 mēnešu laikposma pēdējā dienā.

3. pants

Reprezentatīvs tauku saturs

1. Piena īpašībām, ieskaitot tauku saturu, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 3950/92 11. pantā, jābūt saistītām ar individuālo salīdzināmo daudzumu, kas pieejams 2002. gada 31. martā.

Ja pēc datuma, kas minēts pirmajā daļā, individuālais salīdzināmais daudzums ir mainīts, piemēro šā panta 2. līdz 6. punktu.

2. Ja no valsts rezerves piešķir papildu salīdzināmos daudzumus, reprezentatīvais piena tauku saturs saglabājas nemainīgs.

3. Ja salīdzināmais daudzums piegādēm ir palielināts vai noteikts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 4. panta 2. punktu, reprezentatīvais tauku saturs saistībā ar salīdzināmo daudzumu, kas izteikts piegādēs, ir 3,8 %.

Tomēr salīdzināmā daudzuma reprezentatīvais tauku saturs piegādēm paliek nemainīgs, ja ražotājs iesniedz tam pamatojumu, kas apmierina kompetento iestādi.

4. Ja piemēro Regulas (EEK) Nr. 3950/92 6. un 7. pantu un 8. panta d) un e) punktu, reprezentatīvo tauku saturu pārnes kopā ar salīdzināmo daudzumu, ar ko tas ir saistīts.

5. Ja piemēro Regulas (EEK) Nr. 3950/92 8. panta b) punktu vai 8.a panta b) punktu, kopējo reprezentatīvo tauku saturu salīdzināmajiem daudzumiem, kas ir piešķirti vai pārnesti, saglabā nemainīgu attiecībā uz atbrīvotajiem daudzumiem. Šajā nolūkā piena daudzumu, kas pieejams pārdalei vai pārnešanai, var pārrēķināt, izmantojot doto tauku saturu, vai otrādi – reprezentatīvo tauku saturu var pārrēķināt, pamatojoties uz noteikto pieejamo piena daudzumu.

6. Gadījumos, kas minēti 3. punkta pirmajā daļā, kā arī 4. un 5. punktā, iegūtajam reprezentatīvajam tauku saturam jābūt vienādam ar vidējo no sākotnējā un pārnestā vai pārvērstā reprezentatīvā satura, to aprēķinot pēc sākotnējiem un pārnestajiem vai pārvērstajiem salīdzināmajiem daudzumiem.

7. Attiecībā uz ražotājiem, kuru viss salīdzināmais daudzums nāk no valsts rezerves un kas sāk ražošanu pēc 1992. gada 1. aprīļa, ražotā piena reprezentatīvais tauku saturs atbilst vidējam tauku saturam pienā, kas piegādāts pirmajos 12 ražošanas mēnešos.

Tomēr gadījumā, ja reprezentatīvais saturs pārsniedz valsts noteikto vidējo tauku saturu pienam, kas savākts dalībvalstī 12 mēnešu atskaites posmā, kurā ražotāji sākuši ražošanu, piemēro turpmāk minētos noteikumus:

a) attiecīgie ražotāji nedrīkst gūt labumu no negatīvā labojuma, kas minēts šīs regulas 4. panta 1. punktā, ja vien viņi neiesniedz pretējo apliecinošus pierādījumus;

b) ja piemēro Regulas (EEK) Nr. 3950/92 6. un 7. pantu, 8. panta b), d) un e) punktu, kā arī 8.a panta b) punktu, reprezentatīvo tauku saturu pienam, kas saistīts ar pārnestajiem salīdzināmajiem daudzumiem, samazina līdz iepriekšminētajam valsts noteiktajam vidējam saturam.

4. pants

Tauku satura salīdzināšana

1. Lai katram ražotājam sastādītu galīgo paziņojumu par maksājumu, kas minēts 5. pantā, piegādātā piena un/vai piena ekvivalenta vidējo tauku saturu salīdzina ar ražotājam noteikto reprezentatīvo tauku saturu.

Ja konstatē pozitīvu atšķirību, piegādātā piena vai piena ekvivalenta daudzumu palielina par 0,18 % uz 0,1 gramu papildu tauku kilogramā piena.

Ja konstatē negatīvu atšķirību, piegādātā piena vai piena ekvivalenta daudzumu samazina par 0,18 % uz 0,1 gramu iztrūkstošo tauku kilogramā piena.

Ja piegādātā piena daudzumu izsaka litros, 0,18 % pielāgojumu uz 0,1 g tauku satura reizina ar koeficientu 0,971.

2. Ja dalībvalstī savāktais piena daudzums ir lielāks par savākto daudzumu, kas precizēts saskaņā ar 1. punktu, maksājumu maksā par starpību starp savākto daudzumu un salīdzināmo daudzumu, kas dalībvalstī atvēlēts piegādēm.

5. pants

Piegāžu deklarācija

1. Beidzoties katram Regulas (EEK) Nr. 3950/92 1. pantā minētajam laikposmam, pircēji sastāda deklarāciju par katru ražotāju, norādot vismaz daudzumu un tauku saturu pienam un/vai piena ekvivalentam, ko ražotāji piegādājuši noteiktā laika posmā.

Garajā gadā piena vai piena ekvivalenta daudzumu samazina par 1/60 no daudzumiem, kas piegādāti februārī un martā.

2. Katru gadu līdz 15. maijam pircēji iesniedz dalībvalsts kompetentajai iestādei ražotāju deklarāciju kopsavilkumu, kurā norādīts vismaz tiem piegādātā piena un/vai piena ekvivalenta kopējais daudzums un vidējais tauku saturs, un, ja tas prasīts ar dalībvalsts lēmumu, par katru ražotāju norāda salīdzināmo daudzumu un reprezentatīvo tauku saturu, saskaņā ar 4. panta 1. punktu koriģēto daudzumu, individuālo salīdzināmo daudzumu un koriģēto daudzumu summu, kā arī šo ražotāju produkcijas vidējo reprezentatīvo tauku saturu.

Vajadzības gadījumā pircēji paziņo, ka attiecīgajā laika posmā viņi nav saņēmuši piegādes.

3. Izņemot *force majeure* gadījumus, ko pienācīgi atzinušas kompetentās iestādes, pircējiem, kas neievēro 2. punktā noteikto termiņu, jāmaksā summa, kas vienāda ar maksājamo maksājumu par 0,01 % no pārsniegtā piena un piena ekvivalenta daudzuma, ko tiem piegādājuši ražotāji par katru kalendāro nokavējuma dienu. Ja šie daudzumi nav zināmi tāpēc, ka nav sastādītas deklarācijas, tos nosaka kompetentā iestāde. Minētā summa nedrīkst būt mazāka par EUR 100 un lielāka par EUR 100 000.

4. Ja deklarācija nav iesniegta līdz 1. jūlijam, 13. panta 3. punktā paredzētos sodus piemēro 30 dienas pēc tam, kad dalībvalsts ir nogādājusi paziņojumu, izņemot gadījumus, kas paredzēti minētā panta 4. punkta otrajā daļā. Paziņojumā norādītajā laikā turpina piemērot šā panta 3. punktu.

6. pants

Tiešās pārdošanas deklarācijas

1. Tiešās pārdošanas gadījumā katra Regulas (EEK) Nr. 3950/92 1. pantā minētā laikposma beigās ražotāji sastāda deklarāciju, apkopojot pa produktiem piena un/vai citu piena produktu daudzumus, kas pārdoti tieši patēriņam un/vai vairumtirgotājiem, siera ražotājiem vai mazumtirdzniecībā.

Garajā gadā piena vai piena ekvivalenta daudzumu samazina par 1/60 no februārī un martā tieši pārdotajiem daudzumiem vai par 1/366 no daudzumiem, kas tieši pārdoti attiecīgajā 12 mēnešu laika posmā.

2. Līdz katra gada 15. maijam ražotāji iesniedz savas deklarācijas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Attiecīgajā gadījumā dalībvalsts var prasīt, lai ražotāji, kam piešķirti salīdzināmie daudzumi tiešajai pārdošanai, paziņo, ja tie attiecīgajā laika posmā pienu nav pārdevuši.

3. Ražotājiem, kas neievēro 2. punktā minēto termiņu, jāmaksā summa, kas vienāda ar maksājamo maksājumu par 0,01 % no to tiešajai pārdošanai paredzētā salīdzināmā daudzuma pārsnieguma par katru kalendāro nokavējuma dienu. Tomēr minētā summa nevar būt mazāka par EUR 100 un lielāka par EUR 1 000.

Ja pārsniegts arī valsts salīdzināmais daudzums tiešajai pārdošanai, ražotājiem, kas pārsnieguši savu salīdzināmo daudzumu, arī ir jānomaksā maksājums par visu pārsniegto daudzumu, un viņi negūst labumu no jebkādas neizlietoto salīdzināmo daudzumu pārdales, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 3950/92 2. panta 1. punkta otrajā daļā.

Ja ražotāji iesniedz nepareizas deklarācijas, dalībvalsts prasa, lai viņi maksā summu, kas proporcionāla attiecīgajam piena daudzumam un pārkāpuma nopietnībai, līdz pat maksimālajai summai, kas vienāda ar teorētisko maksājumu, ko piemēro piena daudzumam, kurš iegūts, veicot korekciju.

4. Ja deklarācija nav iesniegta līdz 1. jūlijam, attiecīgā ražotāja tiešajai pārdošanai paredzētajam salīdzināmajam daudzumam piemēro Regulas (EEK) Nr. 3950/92 5. panta otro daļu 30 dienas pēc tam, kad dalībvalsts nogādājusi paziņojumu. Paziņojumā norādītajā laikā turpina piemērot šā panta 3. punkta pirmo daļu.

5. Sodus, kas minēti 3. un 4. punktā, nepiemēro, ja dalībvalsts atzīst *force majeure* gadījumu vai nosaka, ka pārkāpums nav noticis apzināti vai nopietnas nolaidības rezultātā, vai arī gadījumā, ja pārkāpums ir nenozīmīgs, novērtējot tā ietekmi uz režīma darbību vai pārbaužu efektivitāti.

III NODAĻA

MAKSĀJUMA SAMAKSA

7. pants

Paziņojums par maksājumu

Kompetentā iestāde dara zināmu vai apstiprina pircējiem, bet izmantojot tiešo pārdošanu, – arī ražotājiem, maksājumu, kas tiem jāmaksā vai nav jāmaksā, pēc tam, kad ar dalībvalsts lēmumu vai nu tieši attiecīgajiem ražotājiem vai pircējiem, paredzot, ka viņi veiks turpmāku sadali starp attiecīgajiem ražotājiem, pārdalīti visi neizlietotie salīdzināmie daudzumi vai daļa no tiem.

8. pants

Samaksas termiņš

1. Līdz katra gada 1. septembrim pircēji, bet tiešās pārdošanas gadījumā – arī ražotāji, ir atbildīgi par to, lai kompetentajai iestādei nomaksātu maksājumu tādā apjomā, kāds noteikts saskaņā ar dalībvalsts noteikumiem.

2. Ja maksājuma termiņš nav ievērots, maksājamajai summai pievieno gada procentus ar trīs mēnešu salīdzināmo likmi, kas piemērojama katra gada 1. septembrī un noteikta katrā dalībvalstī saskaņā ar II pielikumu, pieskaitot vienu procentu punktu.

Procentus, kas minēti pirmajā daļā, maksā Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantijas nodaļai.

3. Dalībvalstis veic visus papildu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Kopienai maksājamo maksājumu samaksu termiņā, kas noteikts saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 296/96 7. panta 1. punktu ([1]).

4. Ja dokumenti, kas minēti Regulas (EK) Nr. 296/96 3. panta 5. punktā un ko dalībvalstis nosūta Komisijai katru mēnesi, rāda, ka termiņš nav ievērots, pārskaitot avansus uz kontiem, kas paredzēti lauksaimniecības izdevumiem, Komisija tos samazina proporcionāli maksājamajai summai vai saskaņā ar saviem aprēķiniem.

9. pants

Kritēriji pārmaksātās maksājuma atpakaļsadalei

1. Vajadzības gadījumā dalībvalstis nosaka ražotāju prioritārās kategorijas, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 3950/92 2. panta 4. punktā, pamatojoties uz vienu vai vairākiem objektīviem kritērijiem, prioritātes secībā:

a) dalībvalsts kompetentās iestādes oficiāls apliecinājums par to, ka viss maksājums vai daļa no tā ir nepareizi iekasēts;

b) saimniecības ģeogrāfiskā atrašanās vieta, vispirms – kalnu apgabali, kā minēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 ([2]) 18. pantā;

c) maksimālais ganāmpulka blīvums saimniecībā nolūkā ekstensīvi paplašināt lopkopības produkcijas ražošanu;

d) apjoms, par kuru individuālais salīdzināmais daudzums ir pārsniegts;

e) ražotāja salīdzināmais daudzums.

2. Ja finanšu resursi, kas pieejami attiecīgajam laika posmam, nav izlietoti saskaņā ar 1. punktā minētajiem kritērijiem, pēc apspriešanās ar Komisiju dalībvalsts pieņem citus objektīvus kritērijus.

IV NODAĻA

VALSTS REZERVE

10. pants

Iekļaušana valsts rezervē

Salīdzināmos daudzumus, kas nav piešķirti vai ko vairs nepiešķir, iekļauj valsts rezervē, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 3950/92. Salīdzināmos daudzumus, kas paredzēti piegādēm un tiešajai pārdošanai, reģistrē atsevišķi.

([1]) OV L 39, 17.2.1996., 5. lpp.
([2]) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

V NODAĻA

PĀRBAUDES

11. pants

Dalībvalstu veiktās pārbaudes

1. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka maksājumu par piena vai piena ekvivalenta daudzumiem, kas pārdoti virs kāda no daudzumiem, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 3950/92 3. pantā, iekasē pareizi, un piegādājot to maksā attiecīgie ražotāji.

2. Dalībvalstis veic visus turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi, lai:

a) pārbaudītu gadījumus, kad notiek pilnīga vai daļēja atsacīšanās no piena ražošanas un/vai salīdzināmajiem daudzumiem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 8.a pantu, ja šajā sakarā piemēroti attiecīgie noteikumi;

b) nodrošinātu, lai attiecīgās personas zina par kriminālajiem un administratīvajiem sodiem, ko tām var piemērot, ja tās neievēro Regulu (EEK) Nr. 3950/92 vai šo regulu.

3. Dalībvalstis veic pārdotā piena vai piena ekvivalenta daudzumu uzskaites precizitātes fiziskas pārbaudes un šajā nolūkā pārbauda piena transportu laikā, kad pienu savāc no fermām, un jo īpaši pārbauda:

a) pircēju telpas, paziņojumus un deklarācijas, kas minētas 5. panta 2. punktā, 14. panta 2. un 3. punktā minēto piegāžu un krājumu uzskaites dokumentu ticamību, ņemot vērā komercdokumentus un citus dokumentus, kuros norādīts, kā izlietots savāktais piens un piena ekvivalents;

b) to ražotāju telpās, kas veic tiešo pārdošanu, 6. panta 1. punktā minēto deklarāciju un 14. panta 5. punktā minēto krājumu uzskaites dokumentu ticamību.

12. pants

Pārbaužu skaits un biežums

1. Pārbaudes, kas paredzētas 11. panta 3. punktā, organizē dalībvalstis, pamatojoties uz riska analīzi, kurā ņem vērā jo īpai deklarācijas par darbības pārtraukšanu un gadījumus, kad 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā minētās deklarācijas nav nosūtītas.

2. Par katru laika posmu, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 3950/92 1. pantā, pārbaudes veic ne vēlāk kā 21 mēnesi pēc attiecīgā laikposma beigām. Šīs pārbaudes nedrīkst aptvert mazāk kā:

a) 40 % no piena daudzuma, kas deklarēts par attiecīgo laika periodu, ja gadījums attiecas uz 11. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto;

b) 5 % no attiecīgo ražotāju skaita – 11. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā.

Pārbaudes uzskata par pabeigtām, ja ir pieejams attiecīgās inspekcijas ziņojums.

Katru pircēju pārbauda vismaz reizi katros piecos gados.

13. pants

Pircēju apstiprināšana

1. Lai pircējs varētu darboties dalībvalsts teritorijā, tam jābūt attiecīgās dalībvalsts apstiprinātam.

2. Neskarot stingrākus noteikumus, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts, pircēju apstiprina tikai tad, ja:

a) saskaņā ar valsts noteikumiem tas iesniedz pierādījumu savam tirgotāja statusam;

b) viņam ir telpas attiecīgajā dalībvalstī, kur krājumu uzskaites dokumentus, reģistrus un citus dokumentus, kas minēti 14. panta 2. punktā, var apspriest ar kompetento iestādi;

c) apņemas atjaunināt iepriekšminētos krājumu uzskaites dokumentus, reģistrus un citus dokumentus, kas minēti 14. panta 2. punktā;

d) apņemas vismaz vienreiz gadā attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei nosūtīt paziņojumus un deklarācijas, kas paredzētas 5. panta 2. punktā.

3. Neskarot sodus, kas attiecīgajā dalībvalstī jau ir noteikti vai ko vēl noteiks, apstiprinājumu atsauc, ja vairs netiek ievēroti 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Ja atklāj, ka pircējs ir nosūtījis nepareizu paziņojumu vai deklarāciju vai nav ievērojis apņemšanos, kas minēta 2. panta c) apakšpunktā, vai atkārtoti nav ievērojis kādu no pienākumiem, kas tam uzlikti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3950/92, šo regulu vai attiecīgiem valsts noteikumiem, dalībvalsts vai nu atsauc apstiprinājumu, vai liek maksāt summu, kas proporcionāla attiecīgajam piena daudzumam vai pārkāpuma nopietnībai.

4. Apstiprinājumu var atjaunot pēc pircēja pieprasījuma pēc tam, kad pagājuši vismaz seši mēneši, ar nosacījumu, ka nākošajā veiktajā pārbaudē iegūti apmierinoši rezultāti.

Sodus, kas minēti 3. punktā, nepiemēro, ja dalībvalsts atzīst *force majeure* gadījumu vai nosaka, ka pārkāpums nav noticis apzināti vai nopietnas nolaidības rezultātā, vai arī, ja pārkāpums ir nenozīmīgs, novērtējot tā ietekmi uz režīma darbību vai pārbaužu efektivitāti.

14. pants

Pircēju un ražotāju pienākumi

1. Ražotājiem ir jānodrošina, ka pircēji, kuriem viņi veic piegādes, ir apstiprināti. Dalībvalstis var paredzēt sodus gadījumā, ja piegādes veic neapstiprinātiem pircējiem.

2. Pircēji vismaz trīs gadus, sākot no tā gada beigām, kurā dokumenti sastādīti, glabā dalībvalsts kompetentajai iestādei pieejamus krājumu uzskaites dokumentus par 12 mēnešu laikposmu, sīki norādot katra ražotāja vārdu/nosaukumu un adresi, 5. panta 2. punktā paredzēto informāciju, ko ievada katru mēnesi vai ik pēc četrām nedēļām attiecībā uz piegādātajiem daudzumiem, bet attiecībā uz citām ziņām – reizi gadā kopā ar komercdokumentiem, saraksti un pārējo informāciju, kas minēta Padomes Regulā (EEK) Nr. 4045/89 ([1]), ļaujot pārbaudīt šādus krājumu uzskaites dokumentus.

3. Pircēji ir atbildīgi par visu tiem piegādāto piena daudzumu un/vai piena produktu uzskaiti saskaņā ar papildmaksājuma režīmu; šim nolūkam vismaz trīs gadus, sākot no gada, kurā dokumenti sastādīti, tie glabā kompetentajai iestādei pieejamu sarakstu, kurā norādīti pircēji un piena un/vai citu piena produktu apstrādes vai pārstrādes uzņēmumi, kas tiem piegādājuši pienu vai citus piena produktus, un par katru mēnesi – katra piegādātāja piegādātos daudzumus.

4. Ja piena savākšana notiek saimniecībā, pienam un/vai citiem piena produktiem jāpievieno dokuments, kas ļauj identificēt piegādi. Turklāt pircēji glabā ierakstus par katru atsevišķu piegādi vismaz trīs gadus, sākot no tā gada beigām, kurā ieraksti veikti.

5. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000 ([2])7. pantu ražotāji, kas veic tiešo pārdošanu, vismaz trīs gadus, sākot no tā gada beigām, kurā dokumenti sastādīti, glabā dalībvalsts kompetentajai iestādei pieejamus krājumu uzskaites dokumentus, kas sastādīti par 12 mēnešu laikposmu un kuros norādītas sīkas ziņas (pēc mēnešiem un pēc produkta) par piena un/vai piena produktu daudzumiem, kas pārdoti tieši patēriņam un/vai vairumtirgotājiem, siera ražotājiem vai mazumtirdzniecībā, kopā ar reģistriem par mājlopiem, ko tur saimniecībās un izmanto piena ražošanai, kā arī apliecinošus dokumentus, kas ļauj pārbaudīt šādus krājumu uzskaites dokumentus.

VI NODAĻA

PAZIŅOJUMI UN NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai:

a) par pasākumiem, kas pieņemti, lai piemērotu Regulu (EEK) Nr. 3950/92 un šo regulu, kā arī par visiem to grozījumiem viena mēneša laikā pēc to pieņemšanas;

b) savus pienācīgi pamatotos lēmumus, ja piemērots Regulas (EEK) Nr. 3950/92 6. panta 2. punkts;

c) līdz katra gada 1. martam – daudzumus, kas pārnesti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 4. panta 2. punkta otro daļu;

d) rezultātus un informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu pasākumus, kas īstenoti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 8. panta a) un b) punktu;

e) līdz katra gada 1. septembrim – pienācīgi aizpildītu aptaujas lapu, kā noteikts I pielikumā;

f) par metodēm, kas izmantotas šīs regulas vajadzībām, lai noteiktu masu vai, vajadzības gadījumā, tilpumu pārvērstu masā, sniedzot izvēlēto koeficientu pamatojumu, kā arī precīzus apstākļus, kādos tos piemēro, kopā ar visiem turpmākiem grozījumiem.

2. Ja noteikumi attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto aptaujas lapu nav ievēroti, Komisija, ievērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2040/2000 ([3]), pārskaitot avansus uz dalībvalstu lauksaimniecības izdevumu kontiem, no tiem atvelk vienotas likmes summu. Minētā summa ir vienāda ar procentiem no maksājamā maksājuma par attiecīgā kopējā salīdzināmā daudzuma teorētisko pārsniegumu; un to aprēķina šādi:

a) ja aptaujas lapa nav nosūtīta līdz 1. septembrim vai ja tajā trūkst ziņu, kas nepieciešamas maksājuma aprēķināšanai, aprēķina 0,01 % par katru nokavējuma nedēļu;

b) ja starp piegādāto vai tieši pārdoto daudzumu summu, kā paziņots 3. punktā paredzētajos precizējumos, un summu, kas sākotnēji norādīta aptaujas lapā, ir konstatēta neatbilstība, kas ir lielāka kā 10 %, aprēķina 0,1 %.

3. Ja informācija, kas prasīta 1. punkta e) apakšpunktā minētajā aptaujas lapā, mainās, jo īpaši 11. pantā paredzēto pārbaužu rezultātā, aptaujas lapas precizējumus Komisijai paziņo līdz katra gada 1. decembrim, 1. martam, 1. jūnijam un 1. septembrim.

16. pants

Atcelšana

1. Ar šo ir atcelta Regula (EEK) Nr. 536/93 un Lēmums 93/673/EK.

2. Atsauces uz Regulu (EEK) Nr. 536/93 uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasāmas saskaņā ar korelācijas tabulu III pielikumā.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2002. gada 31. martā.

([1]) OV L 388, 30.12.1989., 18. lpp.
([2]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.
([3]) OV L 244, 29.9.2000., 27. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 9. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Franz FISCHLER

I PIELIKUMS

Gada aptaujas lapa par to, kā pienam un piena produktiem piemēro ar Regulu (EK) Nr. 3950/92 ieviesto papildmaksājumu režīmu

IESNIEGŠANAS TERMIŅŠ: DALĪBVALSTS:

1. Piegādes

1.1. Apstiprināto pircēju skaits:

no kurām pircēju grupas ir:

1.2. Piegādēm piešķirto individuālo salīdzināmo daudzumu summa, pirms ņem vērā 1.4. punktā minētos daudzumu (kg):

1.3. Piegādes veikušo ražotāju skaits:

no kuriem ražotāji ar tiešajai pārdošanai paredzētajiem salīdzināmajiem daudzumiem ir:

1.4. Salīdzināmo daudzumu pagaidu pārvēršanu skaits, kā prasīts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 4. panta 2. punktu:

— piegāde — tiešajā pārdošana un attiecīgie daudzumi (kg):

— tiešā pārdošana — piegāde un attiecīgie daudzumi (kg):

1.5. Vidējais reprezentatīvais tauku saturs (g/kg):

1.6. Piena un piena ekvivalenta piegāžu daudzums (kg):

no kuriem piena produkti, izteikti kā piena ekvivalents (kg):

1.7. Vidējais faktiskais tauku saturs piegādēs (g/kg):

1.8. Piegāžu korekcija līdz reprezentatīvajam tauku saturam (kg):

1.9. Salīdzināmo daudzumu pagaidu pārnešanu skaits, kas reģistrēts 31. martā, un attiecīgie daudzumi (kg):

1.10. Neizlietotie salīdzināmie daudzumi pirms iespējamās pārdalīšanas (kg):

1.11. To ražotāju skaits, kas gūst labumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 2. panta 4. punktu:

— no jauna sadalītās summas (valsts valūtā):

— summas, kas piešķirtas finanšu pasākumiem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 8. panta a) punktu (valsts valūtā):

2. Tiešās pārdošanas

2.1. Tiešajām pārdošanām piešķirto individuālo salīdzināmo daudzumu summa, pirms ņem vērā 1.4. punktā minētos daudzumus (kg):

2.2. Ražotāju skaits:

2.3. Tieši pārdotie piena vai piena ekvivalenta daudzumi (kg):

no kuriem piena produkti, izteikti kā piena ekvivalents (kg):

tostarp — krējums un sviests:

— siers:

— jogurts:

— citi:

2.4. Neizlietotie salīdzināmie daudzumi pirms iespējamās atkārtotas piešķiršanas (kg):

2.5. To ražotāju skaits, kas gūst labumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 2. panta 4. punktu:

— no jauna sadalītās summas (valsts valūtā):

— summas, kas piešķirtas finanšu pasākumiem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 8. panta a) punktu (valsts valūtā):

II PIELIKUMS

Salīdzināmās procentu likmes, kas minētas 8. panta 2. punktā

1. Dalībvalstīm, kas ir eiro zonā:
eiro aizņēmumu starpbanku likme (*Euribor*).

2. Dānijai:
Kopenhāgenas starpbanku aizņēmumu likme (*Cibor*).

3. Zviedrijai:
Stokholmas starpbanku aizņēmumu likme (*Stibor*).

4. Apvienotajai Karalistei:
Londonas starpbanku aizņēmumu likme (*Libor*).

III PIELIKUMS

Korelāacijas tabula

Šī Regula	Regula (EEK) Nr. 536/93
1. pants: Mērķis un darbības joma.	-
2. pants: Definīcijas un ekvivalences	1. pants
3. pants: Reprezentatīvais tauku saturs	2. panta 1. punkts
4. pants: Tauku satura salīdzināšana	2. panta 2. punkts
5. pants: Piegāžu deklarācija	3. panta 1. un 2. punkts
6. pants: Tiešo pārdošanu deklarācijas	4. panta 1. un 2. punkts
7. pants: Paziņojums par maksājumu	3. panta 3. punkts un 4. panta 3. punkts
8. pants: Samaksas termiņš	3. panta 4. punkts, 4. panta 4. punkts, 5. panta 2. punkts
9. pants: Kritēriji pārmaksātā maksājuma atkārtotai sadalīšanai	5. panta 1. punkts
10. pants: Iekļaušana valsts rezervē	6. pants
11. pants: Dalībvalstu veiktās pārbaudes	7. panta 1., 2. un 3. punkts
12. pants: Pārbaužu skaits un biežums	7. panta 3. punkts
13. pants: Pircēju apstiprināšana	7. panta 1. punkta a) apakšpunkts
14. pants Pircēju un ražotāju pienākumi	7. panta 1. punkta b), c), d), e) un f) apakšpunkts
15. pants: Paziņojumi	8. pants
16. pants: Atcelšana	9. pants
17. pants: Stāšanās spēkā	-
I pielikums: Gada aptaujas lapa	Pielikums
II pielikums: Salīdzināmās procentu likmes	-
III pielikums: Korelācijas tabula	-